

P o s u d e k
díplomové práce Kryštofa Prokopa

Odpovědnost za škodu ve sportu"

Předložená diplomová práce o rozsahu 74 stran vlastního textu se závěrem, resumé v anglickém jazyce a poznámkovým aparátem je členěna do 8 základních částí, dále do jednotlivých kapitol.

Diplomant zvolil aktuální téma, při jehož zpracování se s danou problematikou vypořádal z hlediska *de lege lata* prakticky vyčerpávajícím způsobem; neopomněl ani sice platnou, ale dosud neúčinnou úpravu novým občanskoprávním kodexem. Autor v úvodu deklaruje snahu podat ucelený pohled na vztah sportu a práva se zaměřením na odpovědnost sportovců za škody způsobené úrazem. V závěru pak konstatuje přesvědčení, že se mu cíle podařilo dosáhnout.

K tomuto konstatování se připojuji. Práce je vhodnou prolegomenou do hlubšího studia sportovního práva (či práva ve sportu), je z tohoto pohledu komplexní, velmi dobře systematicky členěna a vyvážená. Text je podán přehledně, srozumitelně, důsledně využívá právnického jazyka a frazeologie. Úprava práce je velmi dobrá, poznámkový aparát rovněž. Škoda, že se autor zcela nevyvaroval gramatických chyb (str. 1, 20). Citace pramenů doktrinálních, právních i judikatury odpovídá zcela požadavkům vědecké práce. Pokud však autor konstatuje, že "Ústavní soud judikoval....." bylo třeba uvést odkaz na judikát (str. 46). Neshledal jsem nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu na pramen.

Z hlediska přístupu autora k tématu vyzdvihuji především aktivitu při excerpci literatury a judikatury, které jsou využívány a připomínány v podstatě komplexně (bohužel také proto, že tyto zdroje jsou velmi omezené). Daný materiál traktuje autor uměřeným způsobem, když při tom prokázal velmi dobrou schopnost rozboru problematiky, utřídění, zpracování a analýzu podstatných poznatků pro dané téma a rovněž i písemného vyjádření.

Obsahovou a odbornou úroveň práce považuji za velmi dobrou. Diplomant se v problematice zřetelně dobře orientuje, zná ji, při jejím výkladu je jistý, nedopouští se věcných nesprávností ani zaznamenání hodných nepřesností (přece jen dovysvětlí, jak je to s okolnostmi vylučujícími protiprávnost *pouze* dle trestního práva - str. 45). Jediné, v čem s autorem nesouhlasím, je adorace rozhodčího řízení, uznávám však, že jde o subjektivní nazírání na kvalitu rozhodčích řízení, které je ovlivněno mojí praxí.

Vlastnímu tématu, jak vyplývá z názvu práce a zadaného diplomového úkolu, se autor věnuje až od strany 50. Není to ale důvodem ke kritice. Legislativou, judikaturou a konečně i právní literaturou dosud spíše opomíjené téma si tedy zaslouhuje úvod, v němž diplomant pojedná o obecných základech, tedy pojmu práva ve sportu, subjektech práva, velmi důležitých pramenech práva (je nadmíru dobře, že se autor neomezil jen na jejich výčet).

Povahu a závaznost "sportovních pravidel" zmiňuje, vypořádává se s nimi správně a dostatečně srozumitelně. Obecnému výkladu o odpovědnosti za škody a jejích předpokladech věnuje autor jen nutnou pozornost, což kvituji, neboť tím stěžejní text nerozmněl. Nepochybným pozitivem práce je komparace s cizozemskými právními úpravami. V práci jsou zmiňovány interpretační i aplikační problémy, při jejich řešení autor vlastními návrhy neplýtvá a k razantním úvahám de lege ferenda odvahu příliš nenalezl.

Závěr: Diplomovou práci považuji za hodnotnou monografii na dané téma. Hodnotím ji jako **výbornou a doporučuji k obhajobě.**

Při disputaci doplní diplomant výklad tématu o významu formy zavinění při vzniku škody úrazem při kontaktním sportu.

V Plzni dne 3.5.2013

JUDr. Alexander Šíma
vedoucí diplomové práce

